

HILLIE NOOITGEDAGT

LAAT LOS!

Geliefd leven in het
proces van overgave

LEESFRAGMENT

HILLIE NOOITGEDAGT

LAAT LOS!

Geliefd leven in het
proces van overgave

INLEIDING

Alles leek zo normaal in mijn leven tot ik wakker werd op de intensive care van het AMC. Die herfst in 1990 gebeurde het wonder dat ik mocht blijven leven. Ondanks dat wonder was het zeker dat geen enkel seizoen er nog uit zou zien als de seizoenen daarvóór. Ik zat op de fiets toen ik werd aangereden door een vrachtwagen en liep een dubbele schedelbasisfractuur en een ernstige hersenkneuzing op. Tien dagen lag ik in coma en uiteindelijk heb ik ongeveer een maand in het ziekenhuis gelegen. Het gevolg van de hersenkneuzing en coma was dat ik moest leven met een vorm van niet aangeboren hersenletsel (NAH). De dokters zeiden dat ik traumatisch hersenletsel had opgelopen. Zonder revalidatie werd ik weer naar huis gestuurd, want in het ziekenhuis had ik al weer leren eten, praten en lopen. Ik wist niet wat ik kon verwachten over de restverschijnselen die zouden blijven of waar ik rekening mee moest houden. Zo werd ik als het ware in het diepe gegooid. Door het NAH verloor ik een gedeelte van mijn IQ, mijn kortetermijngeheugen en ik verloor ook vriendschappen en nog veel meer. Toch heeft mijn NAH me ook veel gegeven. Ik heb geleerd om mijn nieuwe zelf met NAH te accepteren. Door alle moeilijkheden heen is de band met God, mijn trouwe Vader, steeds sterker geworden en heb ik geleerd te bouwen op de woorden die Hij aan mij heeft toevertrouwd.

In tijden dat alles wankelt, is er één ding dat altijd vast blijft staan: het Woord van God.

In het jaar 2000 kreeg ik dromen en visioenen waarin God mij riep om dit boek te schrijven. Mijn leven ging door een nacht van problemen en uitzichtloosheid. Door allerlei tegenslagen en depressies kwam ik aan het eind van mijn eigen kunnen. Ik zag het leven niet meer zitten. Maar God liet mij niet in de steek, want Hij zag mij wel zitten! Hij richtte mij op en gaf mij hoop om door te gaan. Hij had een plan met mijn leven en een deel van dat plan was het schrijven van dit boek. In die tijd kreeg ik ook een beeld van het portiek van een flat met donkerblauwe kozijnen en een marmeren bord boven de deur met de tekst: *In de vrijheid*. Bij dit beeld had ik het idee dat de Heilige Geest mij liet weten dat Hij mij dit huis zou geven. Dankzij Gods genade en trouw kon ik zeven jaar later – als door een wonder – dit appartement met een tuin kopen. Boven de portiek hangt een marmeren overkapping met precies de woorden die ik zag in het beeld. Zo word ik elke dag herinnerd aan Gods liefde en trouw, die mij nooit verlaten.

Het proces van overgave is iets wat we vaak ontdekken door omstandigheden in het leven waarin we noodgedwongen of door een bewuste keuze dingen moeten loslaten. Gebeurtenissen in mijn leven die daar een belangrijke rol in hebben gespeeld, waren het ongeluk waardoor ik hersenletsel opliep, het losmakingsproces van de geloofsgemeenschap waarin ik ben opgegroeid en het leren leven als geliefd kind van God de Vader. Ik heb ervaren dat ik pas genezing voor wonden en trauma's uit het verleden kon ontvangen, toen ik me veilig,

geliefd en geaccepteerd ging voelen door de hemelse Vader. Zoals ik in een cursus van Stichting Zegenend Helpen leerde: 'Je kunt iets pas loslaten, wanneer je het eerst hebt leren vastpakken.' Zo ontdekte ik dat er gebieden in mijn leven waren waar ik nog nooit echt goed naar had durven kijken. Vooral de persoonlijke ontmoeting met God de Vader, gaf mij zicht op die gebieden.

Door de bevrijdingsconferenties van Stichting Vrij Zijn ging ik de geestelijke processen van bevrijding en innerlijke genezing meer begrijpen. De cursussen van Zegenend Helpen leerden mij om de zegen van God voor elke persoon, situatie en gebieden in mijn leven toe te passen waardoor ik meer vanuit vrede kon leven en dit ook aan anderen kon doorgeven. Het onderwijs van de Fatherheart Ministries (wereldwijde Vaderhartbediening) heeft de ogen van mijn hart geopend voor wie God is in tegenstelling tot hoe ik vroeger naar Hem keek. Mede dankzij de invloed van deze bedieningen en goede boeken die ik heb gelezen, ben ik gevormd in de afgelopen twintig jaar. Het heeft mij gebracht op een plek waar het veel makkelijker werd om al die dingen te ontvangen die God altijd al in mij heeft gelegd. Bevestigd, aanvaard en geliefd in het mooiste avontuur dat er bestaat als dochter van Abba.

Misschien ga jij zelf door moeilijke tijden of heb je die achter je liggen. Waar je je ook bevindt, ik hoop dat dit boek je zal inspireren, helpen en bemoedigen om vol te houden. Hopelijk zal het je het inzicht geven om met wijsheid om te gaan met je gaven en talenten en de roeping die God je heeft gegeven. Op een eerlijke manier probeer ik je over mijn eigen ervaringen

te vertellen; mijn vallen en opstaan en de grilligheid van de processen waar God mij doorheen liet gaan.

*De stappen die de mens zet,
worden bekrachtigd door de Heer,
de Heer houdt hem vast,
als een vriend op zijn weg.
Ook al valt hij, terneergeslagen is hij nooit,
want de Heer houdt hem bij de hand.*
(Psalm 37:23,24 Willibrordvertaling)

Zo is mijn hemelse Vader: een echte Papa, die zich om mij bekommert. Zo bekommert Hij zich ook om jou.

Hillie Nooitgedagt, Voorburg, mei 2021

Als de zon weer gaat schijnen

Een leven vol hindernissen
Je moet je niet vergissen
Is soms gewoon ontzettend zwaar
Maar even-zo-goed waar
Zijn ook de zomerperiodes
De lichte, mooie episodes

Nog nooit zo diep tevreden
Dankbaar en ook blij
Heb ik ooit kunnen wezen
Mijn hersenletsel hoort erbij
Hoe sterker dit bewustzijn
Hoe blijer ik vaak ben
Soms doet het leven heus wel pijn
Er zijn mooie dingen die 'k nu beter ken

Soms moet je niet zo klagen
Soms bijt je je er doorheen
Soms zijn er van die vragen
Soms sta je weer alleen
Maar als de zon gaat schijnen
Dan zie je in het kleine
De zorgen weer verdwijnen
De mooiste dingen komen
Dat is wat ik verneem

Hillie Nooitgedagt, 2005

1

GOD HEEFT EEN DROOM

‘Wat is jouw droom?’

Deze vraag hoor ik regelmatig: bij presentaties, trainingen, preken en ik lees ze in boeken. Het is een vraag die vaak wordt gesteld door coaches en counselors. Dromen is relevant. Misschien is het wel hip om te dromen of helpt het mensen op zijn minst om op een andere manier in het leven te staan. Heb je een droom? En als je die hebt, hoe ga je die droom bereiken? Wat als je droom in duigen valt omdat het je niet lukt het stuk van je droom te verwezenlijken dat jij zo graag zou zien uitkomen? Niemand weet hoe zijn toekomst eruitziet en dat maakt het leven juist zo spannend. We mogen leven vanuit de gaven en talenten die God ons heeft gegeven. De Bijbel spreekt daar ook over. Jezus gebruikte een gelijkenis om ons duidelijk te maken dat we ons talent niet in de grond hoeven te stoppen. We hoeven ook niet bang te zijn om fouten te maken. Schaamte zal ons nooit helpen de juiste keuzes te maken bij het gebruiken van onze talenten. God is blij met ons en houdt zo intens veel van ons dat Hij verdrietig zou zijn als we de gaven die Hij ons heeft gegeven zouden laten liggen zonder ze te gebruiken.

Toen ik in het verborgene gemaakt werd, kunstig geweven in de schoot van de aarde, was mijn wezen voor U geen geheim. Uw ogen zagen mijn vormeloos begin, alles werd in Uw boekrol

opgetekend, aan de dagen van mijn bestaan ontbrak er niet één. Hoe rijk zijn Uw gedachten, God, hoe eindeloos in aantal.

(Psalm 139:15-17, NBV)

Als ik dit lees, dan stel ik me zo voor dat God héél lang geleden, nog ver voordat mijn vader en moeder elkaar hadden leren kennen, een beeld vormde in Zijn gedachten: hoe geweldig zou het zijn om Hillie te maken, met die kleur ogen, zo'n karakter, in dat gezin, enzovoort. Hij moet er echt veel plezier in hebben gehad te bedenken hoe Hij mijn leven vorm zou geven. Mooie, scheppende en hoopvolle gedachten, zoals een volmaakt liefdevolle vader over zijn dochter zou hebben. Als ik op die manier naar God en naar mezelf kijk, dan ga ik niet naast mijn schoenen lopen maar leef ik in de realiteit, want anders zou het Woord van God dit niet vertellen. Gelukkig kan ik dit nu ook met zekerheid zeggen, maar er zijn ook periodes geweest waarin ik dat helemaal niet voelde en met geen mogelijkheid kon inzien.

Toen ik werd geboren als jongste van een gezin met zeven broers en drie zussen, maakte mijn familie deel uit van een geloofsgemeenschap die 'de gemeente' werd genoemd. In die gemeente heb ik veel mooie en goede dingen geleerd. Op mijn twaalfde ben ik in die gemeente vervuld met de Heilige Geest en is mijn wandel met Jezus begonnen. Ook ben ik er op mijn veertiende gedoopt in water, als getuigenis dat ik mijn oude leven had afgelegd. Helaas heb ik er ook veel dingen geleerd die afbreuk deden aan mijn identiteit, doordat de focus altijd lag op het haten van jezelf.

Door de traumatische ervaringen in mijn jeugd, zoals het ongeluk waardoor ik hersenletsel heb opgelopen, kreeg ik psychische problemen en ben ik al op jonge leeftijd in een depressie geraakt. Ik kreeg zo'n afkeer van mezelf dat ik niet meer wilde leven. Ook zag ik geen hoop meer voor de toekomst omdat ik binnen 'de gemeente' geen hulp meer dacht te kunnen krijgen. Als ik die gemeente zou verlaten, was ik mijn roeping om bij de bruid van Christus te mogen horen kwijt en ook de acceptatie van mijn familie. Waar moest ik heen? Wat moest ik doen? Ik voelde een enorme geestelijke en sociale druk. De keuzevrijheid om professionele hulp te zoeken, werd beperkt door uitspraken van broeders die zeiden dat een psycholoog alleen maar onzin uitkraamde en dat alleen God je kon genezen. Maar God had mij (nog) niet genezen. Dus moest ik toch hulp zoeken. Ik liep helemaal vast en was ten einde raad. In mijn nood schreeuwde ik het uit naar God, zoals David deed in Psalm 22:12:

Wees dan niet verre van mij, want nabij is de nood, en er is geen helper. (NBG)

Omdat ik dacht dat er geen hoop meer was voor mijn toekomst riep ik in mijn paniek tot God en vroeg Hem om me te laten zien hoe mijn toekomst eruit zou zien. Ik was helemaal kapot vanbinnen en zat zo diep in de depressie dat ik uit het leven wilde stappen als God mij die dag geen nieuwe hoop voor de toekomst zou laten zien. In Zijn liefde heeft Hij mij toen dromen en visioenen gegeven met het oog op mijn eigen leven en op de kerk in het algemeen. Ik voelde mij op allerlei manieren gebonden en mijn gedachten zaten vol leugens over mijzelf en

over de toekomst. Maar in de dagen nadat ik het zo tot God had uitgeroepen, waren er veel liefdevolle momenten waarin Hij mij troostte en aanraakte met Zijn Heilige Geest. Ik wist gewoon zeker dat God dichtbij was en kon Zijn aanwezigheid sterk voelen. Ook sprak Hij soms duidelijk tot mij. Zo vertelde God me dat ik 'de gemeente' moest verlaten en naar een andere gemeente moest gaan, waar Hij mij genezing en bevrijding zou geven.

Ook kreeg ik een prachtig beeld van de ingang van een portiek, de kozijnen van de ramen ernaast en boven de portiekdeur een marmeren bord met daarin gegraveerd de tekst: 'In de Vrijheid'. Daarbij zei God tegen me: 'Dat huis met een tuin geef ik aan jou.' Eerst dacht ik dat het niet letterlijk, maar geestelijk was bedoeld en dat ik door mijn keuze om deel te worden van een andere gemeente nu in de vrijheid zou komen. Een nieuw geestelijk thuis waar vrijheid was. Misschien dat het allebei wel waar was, maar toen het ook letterlijk gebeurde, werd ik enorm verrast en diep geraakt door Gods liefde en trouw. Dat huis heb ik mogen kopen en zo gaf God door Zijn genade aan mij, wat Hij lang daarvoor had laten zien en aan mij had beloofd. Ik woon er nog steeds en ik ben dankbaar voor de vrijheid die God mij heeft gegeven en dat ik steeds meer van die vrijheid mag genieten.

Voordat David het in Psalm 22 zo naar God uitriep, zei hij in vers 10 en 11:

Gij toch hebt mij uit de moederschoot getogen, Gij deed mij vertrouwend rusten aan de borst van mijn moeder; aan U

werd ik overgegeven bij mijn geboorte, van de moederschoot afzijt Gij mijn God. (NBG)

Vind je het ook niet prachtig dat David ondanks zijn angst, pijn en verdriet, hier toch naar God verwijst? Het werk dat God (zie Psalm 139) begon toen Hij een ontwerp van mij bedacht en vol blijdschap uitwerkte, vervolgde Hij op het moment dat Hij mij geboren liet worden. Als ik zo door God bedacht en gemaakt ben en ik als het ware uit de dood ben geroepen door Hem die mij genas na een ernstig ongeval, dan mag ik toch ook zeker weten dat God die dag nog een plan voor mijn leven had? Dat plan had Hij ook op de momenten dat ik dat zelf niet kon zien. God is de kunstenaar achter het ontwerp van mijn bestaan. Als Hij mij niet had bedacht, uitgewerkt en uiteindelijk in deze wereld had geplaatst, was ik hier nooit geweest en had ik niet de dingen kunnen delen die ik nu in dit boek mag vertellen. God had een droom en die droom was ik. Hij heeft mij gewild en daarom heeft Hij mij gemaakt. Nog iedere dag heeft Hij plezier als Hij naar mij kijkt.

In Zefanja 3:17 staat dat de Heer opnieuw Zijn liefde aan mij zal tonen. Hij zal juichen van blijdschap over mij en uitgelaten zijn van vreugde.

Zo staat het ongeveer in de Groot Nieuws Bijbel. In een Engelse vertaling staat dat Hij zich over je verheugt met gezang. Is dat niet prachtig, te weten dat God zo af en toe een liedje over jou en mij zingt? Dat maakt mij in ieder geval heel erg blij en geeft me ook echt het gevoel dat mijn hemelse Papa van mij houdt. God is een geweldige kunstenaar, maar ook een liefhebbende

Vader. Hij had een droom voor mijn leven en ik mag dat leven gewoon ontvangen. Zonder dat ik er iets voor hoefde te doen, heeft God mij geboren laten worden. Hij wilde mij op die plek en in die tijd. Toch leven we in een wereld waar zonde, ziekte, pijn en verdriet zijn. De droom van God voor mijn leven was en is wel perfect, maar desondanks kan het voorkomen dat ik dingen meemaak die ronduit ellendig zijn. God wilde dat misschien wel niet. Maar toch wist Hij dat die dingen zouden gebeuren. Dat is een mysterie waar ik met mijn verstand niet bij kan.

In Romeinen 8:20 en 21 staat: *Want de schepping is ten prooi aan zinloosheid, niet uit eigen wil, maar door hem die haar daaraan heeft onderworpen. Maar ze heeft hoop gekregen, omdat ook de schepping zelf zal worden bevrijd uit de slavernij van de vergankelijkheid en zal delen in de vrijheid en luister die Gods kinderen geschonken wordt.* (NBV)

Hoera! Ik ben een dochter van God, mijn Vader, de Allerhoogste! Als kind van Hem mag ik dus delen in de vrijheid (daar heb je die woorden weer: in de vrijheid) en in de luister, die aan ons, Zijn kinderen geschonken wordt. Die vrijheid is echt een cadeau. Krijg ik dat cadeau omdat ik het verdiend heb? Nee, helemaal niet! Ik krijg het gewoon, voor niets, uit genade, omdat ik Zijn kind ben. Krijg je het een beetje door? Wat een enorm voorrecht het is te mogen weten, echt zeker te weten, dat God je Vader is, vind je niet? Ik zou willen dat ik dit mijn hele leven al begrepen had, maar dat is niet zo. Toch heeft God mij keer op keer dingen laten beleven waardoor ik steeds beter ging begrijpen en voelen dat Hij zo ontzettend van mij houdt.

De dromen die ik kreeg toen ik in die vreselijke crisis zat, waren ook een teken van Gods goedheid en Zijn liefde voor mij. Hij liet mij zien dat Hij een plan had met mijn leven. Niet zomaar een plan, maar een mooi en volmaakt plan, een plan waar ik gelukkig van werd en waarin Hij de gaven en talenten - die Hij al voor mijn geboorte in mij had gelegd - wilde gebruiken. Toen Hij mij bedacht, heeft Hij vast zitten gniffelen: 'Yes! dat gaan we doen, precies zo wil ik haar maken.' Geen moment heeft God getwijfeld of Hij niet beter een jongetje van me kon maken, want Hij wilde mij als meisje en juist als dat meisje - dat een echte vrouw zou worden - wist Hij dat ik het beste uit de verf zou komen. 'Naast dat Ik haar die communicatieve vaardigheden geef, geef Ik haar ook een talent om te schrijven en nog wat creativiteit erbij, bruine ogen en donkerblond haar. Zo krijgt zij bij elkaar een mooi pakketje aan talenten waarmee ze goed uit de voeten kan en een getuigenis kan zijn van Mijn creativiteit.'

Toen ik deze dromen van God kreeg, dacht ik eerst dat dit allemaal echt niet mogelijk zou zijn. Want ja, ik had ten slotte wel NAH, ik kwam uit een liefdevol nest met liefdevolle ouders, broers en zussen, maar in mijn opvoeding had ik ook de nodige deuken opgelopen. Hoewel ik talenten bezat, had ik ook bepaalde beperkingen, werd ik vaak niet goed begrepen omdat die beperkingen aan de buitenkant meestal niet goed te zien zijn. Zo is mijn concentratie niet zo goed en vergeet ik snel dingen. Destijds dacht ik dat ik het nooit voor elkaar zou krijgen om een boek te schrijven en dat ook uit te laten geven. Daarover liet God mij zien dat dit leugens waren, die als pijlen op mijn denken werden afgevuurd. Ik mocht er zeker van zijn dat het

God was die tot mij sprak. Zijn woorden zijn de waarheid en zijn altijd vol liefde over mij. Ook heeft het me veel strijd en tranen gekost om ook echt tot het besef te mogen komen dat ik niet alleen de droom van God heb gekregen, maar daarbij ook alle kracht om die droom uit te laten komen. Zo stond ik werkelijk versteld toen ik op een dag ook echt het geld had om een huis te kunnen kopen en nog meer toen ik ging zoeken op Funda en precies dat huis tegenkwam dat God aan mij had laten zien. Terwijl ik dit schrijf, denk ik dat God gewoon nog steeds een liedje zit te fluiten van plezier. 'Zie je wel, Mijn meisje, Mijn dochter, dat Ik alles kan en dat voor Mij niets onmogelijk is!'

Ondanks de vervulling van die belofte en nog zo veel andere dingen die God voor mij heeft gedaan, waardoor Hij Zijn trouw liet zien, is het toch soms moeilijk op Hem te vertrouwen en kijk ik soms meer naar de tegenslagen van het moment dan naar de uitkomst. Gelukkig ken ik het Woord van God en weet ik dat er ook een vijand is, die niet stilzit en er alles aan doet om mij uit het veld te slaan. Het liefst zou hij willen voorkomen dat Gods plan en Zijn droom uitkomen, maar dat kan hij niet. Als God heeft gesproken, zal Hij dat woord altijd nakomen. Misschien niet op mijn manier, maar daar gaat het niet om, want het was ook niet mijn droom. Ik heb mijzelf niet bedacht en ook niet gemaakt. Maar het was Gods droom om mij te maken en vervolgens Zijn plan met mijn leven uit te voeren.

In Jesaja 55:11 staat: Zo zal het ook gaan met Mijn woord. Het komt voort uit Mijn mond; het keert niet vruchteloos naar Mij terug, maar pas wanneer het heeft gedaan wat Mij behaagt, en alles heeft volvoerd waartoe Ik het heb gezonden. (Willibrordvertaling)

Ik ben gemaakt om te doen wat God wil met mijn leven. Hij heeft Zijn woord gesproken en Hij roept dat tot leven. Geen wonder dat de vijand probeerde mij te vroeg te laten doodgaan. Eerst op mijn twaalfde, bij dat ongeluk, en later bij de diepe depressies waar ik doorheen ging. Maar zoals we in Jesaja lezen, is het onmogelijk dat God niet alles zou volbrengen wat Hij over mijn leven gesproken heeft. Omdat ik ontdekt heb dat er zo'n geweldig scheppende kracht zit in het Woord van God, heeft dat me ook nieuwsgierig gemaakt om Zijn Woord te lezen, daar nieuwe scheppende woorden van God door te ontvangen en die woorden Zijn werk te laten doen in mijn leven. Dat lukt me alleen als ik keer op keer het Woord van God tot mij neem en het als het ware opeet. Jezus zelf is het vleesgeworden Woord. Bij het Avondmaal vieren we dit door het brood (Zijn vlees) te eten en de wijn (Zijn bloed) te drinken. Door het Avondmaal te vieren en ook de woorden uit de Bijbel keer op keer tot ons door te laten dringen, komt Zijn scheppende kracht, Zijn genezende levensadem tot mij en zullen al Gods beloften worden vervuld.

Verder lezen? Dit boek is verkrijgbaar via de webshop op www.tripleboeken.nl en in de (christelijke) boekhandel.
Zie ook onze andere uitgaven op de website.

Laat los! | Hillie Nooitgedagt

ISBN 9789083117331 | 208 pagina's | Paperback | € 17,95

 Triple
boeken

DICHTBIJ • INSPIREREND • RAAK